

Prima instanță: Judecătoria Soroca
Judecător: M. Soficiuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: I. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

Dosarul nr. 3ra-212/17

ÎNCHEIERE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Lucoarea-Venus”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Lucoarea-Venus” împotriva Primăria s. Vîsoca, Consiliul local Vîsoca, privind repunerea în termenul de contestare, anularea deciziei Consiliului local nr. 7/1 din 22 aprilie 2004 și a actului de inventariere din data de 01 octombrie 2003,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Lucoarea-Venus” și a fost menținută hotărîrea Judecătoria Soroca din 20 iulie 2016,

c o n s t a t ă

La 27 iulie 2015, SA „Lucoarea-Venus” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Visoca, Consiliul local Visoca, privind anularea deciziei Consiliului local nr. 7/1 din 22 aprilie 2004 și a actului de inventariere din data de 01 octombrie 2003 cu repunerea în termenul de contestare a actului de inventariere și a deciziei consiliului local.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, SA „Lucoarea-Venus” a fost înregistrată la Camera înregistrării de Stat la data de 28 decembrie 2015, la momentul fondării fiind incluse în patrimoniul întreprinderii 21 bunuri imobile, printre care și clădirea fostului magazin de cărți „Luminița”, situată în s. Visoca, r. Soroca, fapt confirmat prin Adeverința de Privatizare nr. 33/09 din 16 februarie 2001.

Prin încheierea Judecătoria Comerciale de Circumscripție nr. 2e-844/012 din 20 decembrie 2012, s-a dispus încetarea procesului cu privire la dizolvarea și lichidarea SA „Lucoarea-Venus”.

Mai indică că, la începutul anului 2014, SA „Lucoarea-Venus” a depus o cerere la Oficiul Cadastral Teritorial Soroca în vederea înregistrării dreptului de proprietate

asupra construcției fostei librării din s. Visoca. R. Soroca în Registrul Bunurilor Imobile. Prin răspunsul OCT Soroca la data de 10 aprilie 2015, SA „Lucoarea-Venus” a fost adusă la cunoștință decizia cu privire la refuzul cererii de înregistrare a bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor.

Prin decizia nominalizată se constată că bunul imobil este înregistrat după Administrația Publică Locală din 02 noiembrie 2004.

Apreciind decizia OCT Soroca ca fiind una ce lezează drepturile și interesele legitime a SA „Lucoarea-Venus”, aceasta s-a adresat ÎS „Cadastru” cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea acesteia și obligarea OCT Soroca de a efectua în registrul bunurilor imobile înregistrarea dreptului său de proprietate.

La 02 iunie 2015, în adresa SA „Lucoarea-Venus”, a parvenit Decizia Registratorului din cadrul ÎS „Cadastru” nr. 01/07/25J/J5-56 din 28 mai 2015, prin care s-a respins cererea de înregistrare a dreptului de proprietate, suplimentar comunicând societății că, potrivit datelor din registrul bunurilor imobile cu nr. cadastru 3450000.072.01, proprietar al bunului imobil este Unitatea Administrativ Teritorială, satul Visoca, r. Soroca în temeiul Deciziei Consiliului local nr. 7/1 din 22 aprilie 2004 și a actului de inventariere din 01 octombrie 2003.

Apreciind decizia Consiliului local nr. 7/1 din 22 aprilie 2004 și Actul de inventariere din 01 octombrie 2003 ca acte care au fost emise cu încălcarea prevederilor legale, încălcând dreptul de proprietate al reclamantului dobândit în temeiul Adeverinței de Privatizare nr 33/09 din 16 februarie 2001, SA „Lucoarea-Venus” s-a adresat Primăriei s. Visoca, r. Soroca cu cererea nr. 3064 din 09 iunie 2015, solicitând anularea deciziei Consiliului local nr. 7/1 din 22 aprilie 2004 și a actului de inventariere din 01 octombrie 2003.

Indică reclamantul că deși Autoritatea Publică Locală a recepționat cererea la data de 12 iunie 2015, nu a furnizat în termen un răspuns reclamantului.

Sușține reclamantul că persoanele cu funcții de răspundere din primăria sat. Visoca r. Soroca, cunoșteau despre faptul că magazinul de cărți „Luminița” nu se afla în proprietatea primăriei, deoarece țineau evidența bunurilor aflate în proprietatea autorității publice locale, precum și evidența terenurilor proprietate a autorității publice locale aferente imobilelor privatizate și aveau planuri urbanistice ale localității unde trebuiau să fie indicate drepturile reale ale terților asupra bunurilor imobile.

Transmiterea construcției magazinului de cărți din s. Visoca la balanța autorității publice locale în lipsa unui acord între proprietar și dobânditor poate fi calificată ca privare ilegală de dreptul de proprietate.

Termenul pentru contestarea actelor emise de Consiliul local Visoca, r. Soroca a început să curgă la data de 02 iunie 2015, când administrația SA „Lucoarea-Venus” a luat cunoștință de decizia Registratorului din cadrul ÎS „Cadastru” nr. 01/07/251/15-56 din 28 mai 2015, deoarece recepționarea scrisorii ÎS „Cadastru” coincide cu data la care reclamantul a aflat despre existența actului de inventariere din 01 octombrie 2003 și deciziei consiliului local nr. 7/1 din 22 aprilie 2004.

La 01 decembrie 2015, reprezentantul reclamantului a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor, indicând că prin prisma Legii privind administrația publică locală nr. 123 din 18 martie 2003 (în vigoare la acel moment), care de iure

limitează spectrul drepturilor autorităților publice la administrarea bunurilor proprietate publică, aceștia neavând dreptul de a decide transmiterea acestora la balanța autorității publice locale sau de a dispune de ele în alt mod.

Pe cale de consecință, decizia Consiliului local Visoca nr. 7/1 din 22 aprilie 2004 și actul de inventariere contestate sunt ilegale, deoarece prin acestea consiliul local a dispus de un bun care aparținea cu drept de proprietate SA „Lucoarea-Venus”. De asemenea, actul de inventariere care a stat la baza deciziei vizate a fost emis cu încălcarea Hotărârii Guvernului nr. 162 din 19 februarie 2004 despre unele măsuri privind inventarierea bunurilor imobile proprietate a unităților administrative teritoriale și a statului.

Solicită reclamantul, constatarea încălcării dreptului de proprietate al SA „Lucoarea-Venus”, repunerea în termenul de contestare a actului de inventariere din 01 octombrie 2003 și deciziei consiliului local nr. 7/1 din 22 aprilie 2004, și anularea acestora.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca din 02 noiembrie 2015, s-a atras Oficiul Cadastral Teritorial Soroca în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca din 18 noiembrie 2015, s-a atras Inspectoratul Fiscal de Stat Soroca în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

La 01 decembrie 2015, reclamantul SA „Lucoarea-Venus” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând constatarea ilegalității deciziei Consiliului local nr. 7/1 din 22 aprilie 2004 și a actului de inventariere din data de 01 octombrie 2003, constatarea încălcării dreptului de proprietate a SA „Lucoarea-Venus” prin actele contestate, repunerea în termenul de contestare a actelor contestate și anularea acestora.

Prin încheierea Judecătorie Soroca din 08 aprilie 2016, s-a atras în proces Agenția Proprietății Publice în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului.

Prin hotărîrea Judecătoriei Soroca din 20 iulie 2016, cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Lucoarea-Venus” împotriva Primăriei s. Vîsoca și Consiliului local Vîsoca cu privire la anularea deciziei Consiliului local nr. 7/1 din 22.04.2004 și actului de inventariere din 01.10.2003 cu repunerea în termenul de contestare a actului de inventariere și deciziei consiliului local, s-a respins ca neîntemeiată și depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 noiembrie 2016, s-a respins apelul declarat de SA „Lucoarea-Venus” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Soroca din 20 iulie 2016.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 27 decembrie 2016, în termenul prevăzut de lege, SA „Lucoarea-Venus” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că nu s-au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea

pricinii, s-au aplicat eronat normele de drept material și procedural.

La 17 februarie 2017, Agenția Proprietății Publice a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia.

La 28 februarie 2017, recurentul SA „Lucoarea-Venus” a depus cerere de amînare a examinării cauzei, pentru a avea posibilitatea de a depune o cerere de recurs suplimentară.

Avînd în vedere că, decizia motivată a instanței de apel a fost recepționată de către recurentul SA „Lucoarea-Venus” la 08 decembrie 2016 (f.d. 212 aviz), cît și faptul că examinarea chestiunii cu privire la admisibilitatea recursului declarat a fost fixată pentru 01 martie 2017, completul Colegiului consideră că, recurentul a avut la dispoziție un termen mai mult decît suficient pentru a-și concretiza cerințele și argumentele din cererea de recurs.

Din acest considerent, completul Colegiului consideră necesar de a respinge cererea de amînare înaintată de SA „Lucoarea-Venus”.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Lucoarea-Venus” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Lucoarea-Venus” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Lucoarea-Venus” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță